

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Io. Potken praepositus S. Georgii Coloniae, [...] I. Q. Ioanni Reuchlin Phorcensi LL. doctori S. D. P.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

IO. REUCH. LIBER SECVND.

nunc garrulitatis suæ pudet, alias intendi machinas, agitur res du-
ctu optimatum, hos ualde suspicit hoc hominũ genus. Spero bre-
ui te aliquid intellecturum quod afficiat. Incipiunt iam paulum
diffidere ipsi, tota adhuc faba cudetur in capite Astarothi. Anthe-
um nactus est fortiorem, Hercules ille Ficticius, qui ita seipsum ap-
pellat. Quiesce tu, interea dum luctamur, uidebis ut te ex insidiis
eripuero. Deinde si tibi otium suppetet, ad nos quãdoq; accedas
uelim. Ludemus bellam comœdiam, conficiemus Sycophantas,
usq; ad medullas. Leodiensis episcopus Gallicum explicauit no-
dum, adiunctus Burgundionibus, quæ res facile efficiet ut nobis
quoq; accedat, possum aliquid apud illum. Cum ueneris ad nos,
curabo ut omnia pro uotis nostris eueniant, nil tibi æque condu-
cere possit, q̃ eius Principis fauor. Bene uale. Colonia.

Io. Potken Præpositus S. Georgii Coloniae, cum tui
amantis. I. Q. Ioanni Reuchlin Phorcenſi LL.
Doctori S. D. P.

NIHIL ambigimus doctissime doctor, quin & nostræ & ali-
orum tibi & innocentia tuæ fauentium literæ, te ob Picatũ
non per tecta in urbibus uolatium, sed uicatim & domatim
etiam casatim humum non quatuor sed quinque digitorum pedi-
bus calcantium & quæstum mendicare facientium uexationes,
forte formidulosum, aliquantum recreent, eaq; de re te de nõnul-
lis, proximis diebus pro & contra te Romæ gestis, certiozem face-
re curauimus. ¶ Die Veneris proxime lapsa, nobis præſenti-
bus, decreta fuit inhibitiõ per Reuerendissimum Cardinalẽ Gri-
manum alterum ex duobus dignissimis Cardinalibus, ad cogno-
ſcendum & terminandum omnes & singulas causas tuas per postre-
mum reſcriptum in Inhibitionis Instrumento insertum, deputa-
tis. quomodo ex tenore eiusdem Instrumenti, quod ad tui conſo-
lationem, & iactantia tibi aduersantium confusionem ad te mit-
titur plenius intelliges. Adempta est tertio Iudici Cardinali omnis
Iurisdictio, perbelle quidem, ne propter superiorem in ripa flumi-
nis locum, quem denuo obtinet, potum tibi forte turbasset. Iussi-
mus nuper, & nunc quoque iubemus, bono te esse animo.

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD

Optamusq; ut sicut egregie cepisti, pro uirili cures, ut omniū clī-
 matum gentes se suis sibiq; respectiue alienis linguis inuicem in-
 telligant. Nam id profecto necessarium est, si tandem unus fuerit
 pastor, unum & ouile nouum. Proh dolor propter nostra maio-
 rumq; nostrorum peccata, a tempore Apostolorū citra, Spiritus
 sanctus ad humanum genus in specie uisibili non descendit. Sed
 donum diuersarum linguarum tot iam seculis negatum, calami-
 ratem & miseriam mortalium tandem miseratus, tuis perpetuis
 uigiliis & lucubrationibus, hominibus germanis tribuit & palam
 fecit. Quōd si idem zelus in tuis amulis esset, qui in Diuo Vincen-
 tio Hiberno, ordinem Fratrum Prædicatorum uere professio, fuit,
 qui Vincentius non in tui similes, contra charitatem inquirendo
 sed plebem Christi nostri Fidem docēdo, ab omnibus eius sermo-
 nes audientibus intelligebatur, profecto inter te & Iacobum tuū
 pro improbo conatu suo supplantatorem, & eius complices, quos
 tu Quasarios, nos uero Quasidicarios, appellamus, similtas el-
 set omnino nulla. Superesse putamus, ut posito metu, sicut om-
 nes nos, etiam tuos uexatores, per nouum tuum docuisti opuscu-
 lum, quo nam modo sermo fieri debeat ad populū, ita quoq; ger-
 manicam puericiam, adulescentiam & iuuentutem doceas, diuer-
 sas quas calles linguas, & faciliore discēdi modum, ut eo magis tui
 amuli iaceāt in gloriā, tuq; etiam post Nestoris annos, corpore se-
 pultus, contra eos gloriosum ducas Triūphum. Domino Stepha-
 no Rosino plurimum debes, qui tuas haud secus q̄ suas proprias
 pro uirili, etiam nomine Cæsareæ Maiestatis, tuetur causas. Teg-
 sola uti credimus fama sibi notum, Martinus de Groninga Iuriū
 Doctor amat, quippe qui Interpretis iuratus, magnam ex his quæ
 nostra Germanica lingua in actis continentur partem interpre-
 tatus est. Et omnia breui est, Deo uolēte, absoluturus, minimis tuis
 expensis. Nec tuis rebus deest Ioannes Van der Vuik procurator
 tuus, doctus quidem, & in his quæ ad forum pertinent, interdum
 ad nostrum recurrens oraculum. Componitur **DIALOGVS**
 in tui defensionem per uirum doctissimum utriusq; nostrū ami-
 cissimum, cuius uomen, & alias qualitates suo tempore scies. Id
 nunc te scire sufficiat, q̄ & latinus & græcus est, etiā quo ad utraq;

IO. REUCHLIN. LIBER SECVND.

maternam linguam, & primatum tenet inter Christianos huius seculi, quo ad hebræam & babylonicam, hoc est, uulgarem Chaldaicam; quam hebræi Europam incolentes, suis, hoc est, hebræis characteribus effigiant, & iam a me Ioanne literas illas ueras chaldas, quibus Presbyter Iohan. & sui in eorum sacris utuntur, non ignauiter didicit. Bene Vale uir dignissime, & omnem pone (oramus) metum Ex Vrbe. XXV. Ianuarii. Anno. M. D. XV.

Ioannes Potken, Ioanni Reuchlin.
S. D. P.

EAS quas ad me è Stutgardia. III. KAL. Sextiles dedisti, doctissime Doctor, literas nuper recepi cum Quaternione operis per F. Petrum Galatinum compositi ad me remisso. Tibi haud parum gratulabar, quod ex parte epistolæ quam ad me mittere dignatus es, intellexisti causam illam tuam in portu esse. Ego eam epistolæ partem absque mora Georgio Sobio Iuuentutem Coloniensem in arte humanitatis publice erudienti, laudum tuarum prädicatori, tuoque hac in ciuitate acerrimo defensori, tradi di. Is primo exinde die festo in templo, quod summum Colonienses uocant, facta doctorum uirorum corona omnibus audire cupientibus, è quorum numero nonnulli tui æmuli erant, legit, per legit, & relegit, subitoque orto rumore per ciuitatem, ut fit, quod uictor euades, multi ex his qui te amant, & nonnulli ex eis qui te odio prosequuntur, inter quos etiam ipsi & Pepercorn, & Ortui nus erant, me adierunt, experturi, quid ea in re ipse affirmarem, quibus etiam alias literas, ad me latiuscule per Doctorem Ioannem VuiK procuratorem tuum scriptas, in eandem ostendi sententiam. Quæ res tui amâtes, quorum maior Coloniæ est numerus, quæ forsitan ipse speraueris, solito æquianimiores alacrioresque, alio uero uultu & animo depressiores fecit. Quod aut scribis lata pro te sententia, te Coloniâ peregre iturum, ad meam in lingua quæ edere cœpi chaldia eruditionem, plurimum gaudeo, quod sententiâ uel iam latam, uel propediem ferendam spero. Nam & Dn. VuiK inter alia ad me scripsit, quod mādātū de SVPERSEDEENDO per contrarium a Sāctissimo Domino nostro signatū Mandatū

v